

Txuspo Poyo. «U.N(INVERSE)»

Del 26 de gener al 24 d'abril de 2011

Txuspo Poyo, U.N(Inverse, 2009-10
Vídeo de animació.

TÍTUL: Txuspo Poyo. «U.N(INVERSE)»

DATES: Del 26 de gener al 24 d'abril de 2011

LLOC: Centre d'Art la Panera – Planta 0

ARTISTA: Txuspo Poyo

CATÀLEG:

Catàleg de l'exposició amb texts de George Stolz i Miles Orvell

Exposició coproduïda amb ARTIUM, Centro Museo Vasco de Arte Contemporáneo. Vitoria-Gasteiz

CRÈDITS:

Centre d'Art la Panera

Directora: Glòria Picazo

Coordinació: Antoni Jové

Programa educatiu: Helena Ayuso i Roser Sanjuan

Premsa i comunicació: Maria López

Centre de documentació: Anna Roigé

Manteniment: Carlos Mecerreyes

Muntatge

CROQUIS, Barcelona / Check Systems, Tàrrrega

Disseny

EUMOGRAFIC

Assegurança

Urquia & Bas

Transport

InteArt

La exposició "U.N(Inverse)" presenta els últims treballs de l'artista navarro Txuspo Poyo.

El projecte expositiu és una coproducció entre el Centre d'Art la Panera i ARTIUM de Vitòria. A ARTIUM l'exposició va tenir lloc del 15 de maig al 5 de setembre de 2010.

El treball de Txuspo Poyo gira entorn a la problemàtica relació entre la història i la creació de símbols polítics.

El resultat final de l'exposició «es un fascinante "totum revolutum" de símbolos históricos, sociales, políticos y tecnológicos que conforman un sistema de iconos que forman parte del imaginario colectivo mientras se balancean entre lo literal y lo metafórico»

Txuspo Poyo és un artista multidisciplinari de llarga trajectòria creativa. En aquest sentit el seu treball es relaciona amb el cinema i la creació audiovisual, l'art i l'arquitectura moderna.

A partir de vídeo, dibuix, escultura i instal·lació, i amb l'edifici de la seu de Nacions Unides com a protagonista, l'artista realitza un recorregut a través de l'iconografia política que forma part de l'imaginari col·lectiu per a mostrar-nos els seus secrets i perills.

El treball de Txuspo Poyo construeix un discurs crític i al mateix temps irònic al voltant dels fracassos polítics mundials més rellevants dels últims anys com per exemple el suport de Nacions Unides a la política de Bush.

Txuspo Poyo (Altsasu, Navarra,1963)

Txuspo Poyo és un artista multidisciplinari d'àmplia trajectòria que ha realitzat el seu treball en els últims anys fonamentalment en el camp audiovisual. Amb un extens recorregut, que inclou Bilbao, Nova York, el Canadà o l'Amèrica Central, Txuspo Poyo ha anat construint una obra que uneix referències a la història fragmentada i a l'imaginari, des de la història de l'art i el món del cinema. En les seves obres aporta una relectura dels tòpics de la representació de la realitat sociocultural en la societat occidental.

**Txuspo Poyo. «U.N(INVERSE)»
Del 26 de gener al 24 d'abril de 2011**

L'element central de l'exposició, el que li dóna títol i vertebrava el conjunt de la mostra, és una peça d'animació en 3D anomenada U.N(INVERSE), títol que al·ludeix tant a les sigles angleses de les Nacions Unides (UN) com al nom dels estudis cinematogràfics UNIVERSAL. En ella, Txuspo Poyo hi interpreta el valor icònic de l'edifici de les Nacions Unides de Nova York, originalment ideat per Le Corbusier, com a projecte originat per la utopia política de la unió entre les nacions del món, com a símbol de l'arquitectura contemporània, i com a icona per a la indústria audiovisual. «U.N(INVERSE)» duu a terme un recorregut virtual per l'exterior i l'interior d'aquest edifici, però el propòsit no és documental, sinó que es tracta d'una ficció poètica plena d'imatges d'un gran contingut metafòric sobre la fragilitat del món.

En realitat, l'exposició, un complex dispositiu que inclou vídeo, escultura, dibuix i instal·lació, indaga en els mites de la llibertat, la transparència política i la participació democràtica a través de referències creuades entre el cinema, l'art i l'arquitectura modernes. La mostra és també una reflexió sobre els orígens del sistema polític actual i les formes de representació que aquest ha generat, especialment entorn de la Declaració Universal dels Drets Humans i l'arquitectura construïda en la seva seu de Nova York com a símbol d'una nova època.

U.N(INVERSE), l'obra, es projecta en dues pantalles en un dels costats d'un llarg mur en forma de T que creua l'espai principal de la sala. A partir d'aquí l'exposició s'expandeix d'una manera no necessàriament lineal. Cadascun dels seus elements genera significats diferents en funció de les relacions que estableix amb les altres fites de la mostra. Les primeres, una campana suspesa del sostre (Glory Hole), que penja sobre l'espectador i projecta una inquietant ombra sobre la paret; un pèndol de Foucault (Full Time), que al·ludeix al que es troba al vestíbul de l'edifici de l'Assemblea General de l'ONU; una maqueta del complex d'edificis de les Nacions Unides en un equilibri complicat (U.N modelo 23A), que rememora l'original Scheme 23A de Le Corbusier... Tres petites capses de llum, com les que indiquen les portes de sortida, articulen un sector de la sala: Exit, Exile, Exist.

L'entramat de relacions s'expandeix en connectar aquestes obres amb altres realitzades durant els últims anys per Txuspo Poyo, com els seus coneguts dibuixos sobre portades de diaris de diferents països i, especialment, una quinzena de vídeos i animacions en què són molt evidents les al·lusions icòniques al cinema o a la història de l'art. Entre altres, destaquen: MHT (Monkey Honky Town) –que al·ludeix a les simbologies contingudes en la pel·lícula de Kubrick 2001, una odissea a l'espai–, Ambientes hostiles –claus i martells componen un complex paisatge amb referències a la societat postindustrial–, Delay Glass –un recorregut en 3D pel Gran vidre de Marcel Duchamp–, Cartoon –un documental sobre els efectes psicològics dels dibuixos animats, realitzat durant els 90 amb una càmera de vídeo de joguina, amb entrevistes a artistes com Rogelio López Cuenca, Nazario, Ruper Ordorika, entre altres–, Herrorismo –una animació en pel·lícula de 16 mm en què el lleó de la Metro pateix la combustió del cel·luloide a causa de la calor de la làmpada del projector i es recompon en el seu propi «the end».

El resultat final, tal com s'indica en els textos que acompanyen l'exposició, «és un fascinant "totum revolutum" de símbols històrics, socials, polítics i tecnològics que conformen un sistema d'icones que formen part de l'imaginari col·lectiu mentre es balancegen entre allò literal i allò metafòric». L'exposició compta amb una àmplia zona de documentació, així com amb un catàleg coeditat per ARTIUM i la Panera amb textos de George Stolz i Miles Orvell. «"U.N(INVERSE)" és un projecte que indaga en els mecanismes de complexitat històrica des de camins de fragmentació com qüestions d'interpretació, narració i ficció que han rodejat la construcció de les Nacions Unides, concretament el complex arquitectònic de la seu de Nova York. Els constants canvis de referents m'han dut a la cruïlla entre l'idealisme del moment i el simbolisme, l'arquitectura i el cinema, compartint protagonisme en un moment de col·lapse. En termes d'arquitectura, la descongestió i suspensió plantejada per Le Corbusier davant el buidatge ideològic de Wallace (arquitecte de moda en aquell moment), el rerefons del cinema en plena era de la Guerra Freda i com ara l'ONU s'envolta de figures de Hollywood per projectar-se més enllà de les seves fronteres; així la Campaneta de Peter Pan és la nova ambaixadora de les Nacions Unides.»

Txuspo Poyo

Txupo Poyo, U.N(inverse), 2010
 Vídeo d'animació 3D
 19 min. Color estèreo

Txuspo Poyo, 17/07/2009 (Condoleezza Rice)
 Sèrie Open 24 Hours, 2004 - 2010
 Bolígrafs sobre diari